

המעשה הוא העיקר

שבוע דפ' תצוה

להוסיף בהג' קוין במשך פ' תצוה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום האפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹, החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה².

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הנלמדים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר חיות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה בכוונה ובהידור כו³.

ו' אדר - יארצייט של הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ע"ה גורארי⁴

להוסיף בתורה ומצוות, בפרט התמימים

א. בקשר עם יום זה, [שבת פ' תרומה], ו' אדר, ערב ז' אדר – כדאי להוסיף במיוחד בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה. ולהמשיך את ההוספה בפרט בז' אדר⁵.

ב. תלמוד גדול שמביא לידי מעשה – גם להוסיף בנתינת הצדקה, ובהחלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, כולל ובמיוחד – תקנת משה רבינו "להקהיל קהילות בכל שבת ללמד דברי תורה" (כמדובר כמה פעמים לאחרונה)⁶.

ג. [הנ"ל הוא] בפרט תלמידי ישיבת תומכי תמימים – יוסיפו בתפקידם: לכל לראש – הוספה בלימוד הנגלה ולימוד החסידות, וגם – להוסיף בעבודתם ד"נרות להאיר", להפצת המעינות חוצה⁶.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) "שמתבך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום ההולדת ויום פטירת משה רבינו וכו'".

(2) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע' 333: "נוסף לשיעורים הרגילים (שלו) בג' הקוים. . . (כנגד כסף זהב ונחושת), שהם עיקר ב'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". . . ובהערה 99: "וביום השבת – ע"י הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או ע"י נתינה בכפליים בערב שבת".

(3) שם: "וגדול לימוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (בפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יביא בודאי גם הוספה בקיום המצוות בהידור בכלל. כולל, כמובן, במצווה כללית ד"אהבת לרעך כמוך", גם ע"י הוספה בעבודה הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה".

(4) ראה ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 335: "ו' אדר [א'], יום היארצייט . . . של זה שזכה להתמנות (ע"י כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו) ל"יר ועד הפועל דישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש". שם הערה 70: הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ב"ר מנחם מענדל ע"ה גורארי, חדב"ג כ"ק אדמו"ר מהור"צ נ"ע, וגיטו של – יבלח"א – כ"ק אדמו"ר שליט"א. המו"ל".

(5) שם ע' 338.

(6) משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 338.

ד. במיוחד – שתלמידי הישיבה (על פי הוראת ההנהלה) ימשיכו בהתוועדות החסידותיות [בשמחה⁷] (בנוסף להתוועדות בערב שבת), יחד עם החלטות טובות בכל הנזכר לעיל⁶.

ה. [לכבוד היארצייט הראשון בשנת תש"נ אמר:] כדאי שיוציאו לאור – לכבוד בעל היארצייט – מאמר חסידות בענין הגאולה, תחיית המתים וכיוצא בזה⁶.

ז' אדר - בו נולד ומת משה רבינו יום התוועדות

א. שבעה באדר [ראשון⁸] – שבו נולד משה ובו מת משה – הוא יום מיוחד שיש בו הנהגות מיוחדות, מהם – דאיתא בשולחן ערוך, ומהם – בספרים שלאחריו, ועוד ועיקר – מעשה רב – מנהגים מיוחדים (וגם הפכיים) בכמה חוגים דבני ישראל, "נהרא נהרא ופשטי"⁹.

ב. אף שלא ראינו בחב"ד¹⁰ הנהגות מיוחדות ביום זה באופן של פירסום כו¹¹ – מכל מקום, היתה התעוררות מיוחדת להשתדל לנצל יום זה כדבעי, ברגש דקדושה, להוסיף בעניני שמחה של תורה ושמחה של מצוה¹².

ג. שבעה באדר¹³ (הסתלקות משה רבינו) נתהפך אצל חסידים (בפרט חב"ד) מיום התענית ליום התוועדות חסידים, בו מדברים עניני חסידות והפצת המעינות חוצה וכו¹³.

ד. [בשנה מעוברת] יש מקום להענין ד"שבעה באדר" הן באדר ראשון והן באדר שני, ולא רק באופן ד"אלו ואלו דברי אלקים

(7) שם ע' 341: "ולהעיר מהידוע גדול המעלה דהתוועדות חסידית – כדברי רבינו הזקן ש"פתקא משמי שמיא נחיתא" שבחכה של התוועדות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל, שרם של ישראל. ובזה נכללת גם ההוספה בענין השמחה – התוועדות של שמחה, ובפרט ביום הש"ק, "ביום שמחתם אלו השבתות", ועאכ"כ ביום הש"ק בחודש אדר, אשר, "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ובפרט כשנמצאים לאחר הכניסה (התחלה) דחודש אדר, שישנם כבר ששה ימים בחודש אדר, ומיום ליום הולך וניתוסף בענין השמחה".

(8) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע' 337: "ענינו של ז' אדר הוא באדר ראשון". וראה גם שם ע' 324 ובהערה 2.

(9) יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדות ע' 388.

(10) תשמ"ח שם הערה 5: "אף שנישיא חב"ד לא היו אומרים תחנון בשבעה באדר, משא"כ סתם מתפללי ביהכ"ס דחב"ד (ראה לקו"ש חס"ז ע' 351 הערה 79)".

(11) תשמ"ח שם ע' 388: "לא בנוגע לענין של תענית, וגם לא בנוגע לענין של שמחה (ע"ד המנהג בכמה חוגים שב"יארצייט" עושים ענין של שמחה בתור "תיקון" להנשמה)".

(12) תשמ"ח שם: "להוסיף בעניני . . . כי: לכל לראש – מצד כללות הענין דירידת הדורות והתגברות חשכת הגלות, עד לדורנו זה, דור האחרון דגלות, יש להשתדל ביותר וביותר לנצל כל הזדמנות וכל ענין כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני טוב וקדושה. ובהדגשה יתירה בשנה זו – שנת הקהל, ושנת תשמח וכו'". עיי"ש עוד על השנה.

(13) משיחת כ"ד תשרי תש"נ – התוועדות ע' 245: "ענין הנ"ל מודגש במיוחד לפי מנהג החסידים, שענין של יארצייט אינו קשור עם מנהגים וענינים בלתי רצויים, ואדרבה – ביום זה עושים ענין הנקרא "תיקון" כו'. וכמודגש במיוחד גם – כשיהודים מתאספים יחד מתוך שמחה וטוב לבב דוקא, ועושים ביד "סיום" על ענין שבתורה . . . ועד כדי כך, שאפי' שבעה באדר וכו'".

ראה שיחת יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדות ע' 392: "ובפשטות – שבשבעה באדר השתא מתחילים כבר להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה ובקיום המצוות בהידור, החל מהתוועדות דכ"כ מישראל – באהבת אחים, אהבת ישראל ואחדות ישראל, הקשורה גם עם אהבת הקב"ה – "אוהב מה שהאוהב אוהב", ובפרטיות יותר ג' אהבות, אהבת ה' אהבת התורה ואהבת ישראל, דכולא חד".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה

וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חווה ב"ר זאב וואלף ע"ה פייס נפטרה ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדס הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מחצית השקל עבור כל בני הבית

ה. כתענית אסתר נוהגין ליתן [שלשה] מחצית[ות] מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, (זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר), ומפורסם המנהג ליתן גם עבור כל בני הבית²³.

לחנך הקטנים שיתנו מהכסף שלהם

ו. מה טוב ומה נעים - שיחנכו קטנים לתת ג' [מטבעות] למחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם, שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום²⁴.

מבצע פורים

ז. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפניה נדחת בקצוי תבל [למגדול ועד קטן], "מנער ועד זקן טף ונשים" [שלא יהי נכלל ב"מבצע פורים"²⁵].

פעולה עם קטנים

ח. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד²⁶, שעל ידי התינוקות בטלה הגזירה²⁷.

ט. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השייך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים²⁸.

י. [הנ"ל הוא] כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטורעם" על ידי הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, על ידי "רעשנים" ושאר דרכים כיוצא בזה²⁹.

יא. ועל דרך זה בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמובא בשולחן ערוך שבשביל מנהג זה התירו כמה ענינים³⁰) - שנעשה בעיקר על ידי הקטנים³¹.

הנמצאים בריחוק מקום, ועד - בקצוי תבל, כדי שיוכלו לחוג ימי הפורים כדביע באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטו... ובאופן של "משתה ושמחה", עד לשמחה שלמעלה מהגבלה. ומדנו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכמ"פ ככה - שע"י ההשתדלות בנתינת צרכי החג להזקוקים לזה, מוסיף הקב"ה בנתינת ברכותיו לכא"פ מישראל בריבוי מופלג במשך כל השבועיים שלפני הפורים (עד שיצטרכו לחפש אביון כדי לקיים מצות "מתנות לאביונים", ובהערה 114 שם: "ויש לעיין כיצד יהי קיום המצוה ד"מתנות לאביונים" כשיקויים היעוד "אפס כי לא יהי בך אביון" [שמה מובן גודל השמחה שנעשית אצל כא"פ מישראל בימי הפורים הבעל"ט]).

(23) משיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות ע' 439.

(24) משיחת כ"ד אדר ראשון תשנ"ב - שיחות קודש ע' 788.

(25) ש"פ תרומה תנש"א - התוועדויות ע' 310-311: "כולל גם באופן של פעולה נמשכת על ובכל השנה כולה - ע"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כבר".

(26) ראה תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדויות ע' 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים זו על זו למחוק את שמו (אבודרהם תפילת פורים)".

(27) תשמ"ח שם ע' 410.

(28) ש"פ תרומה תנש"א הערה 118 - התוועדויות ע' 310.

(29) שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות ע' 438. ולהעיר מראשי דברים ש"פ יתרו תנש"א: "...קריאת המגילה היא ג"כ לימוד תורה, ובאופן הדבנה והשגה כדמכח מזה שכשמזכרים "המן" מרעישים בקריאות בוז ומרקעים ברגליים וכד' (ובפרט למנהגנו שעושים זאת רק כש"המן" מוזכר בליווי תואר מסויים שזה מורה על המן כפי שנמשך למטה בעולם)".

(30) ראה הערה 22.

(31) שיחת תענית אסתר תשמ"ט שם. ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח - התוועדויות ע' 484: "שבימי הפורים... נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".

חג הפורים

ללמוד ההלכות, ודרושי חסידות דחג הפורים

א. ללמוד הלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות)¹⁵, ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעול על הלימוד עד במעשה בפועל¹⁶.

כל צרכי פורים לכל יהודי

ב. יש להקהיל את כל בני ישראל¹⁷, עד לפנה נדחת בקצוי תבל - "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מורא'דיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מרבין בשמחה")¹⁸] בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים, על ידי הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים אדר)¹⁹.

ג. להשתדל שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: (החל מהכנות לפורים כולל גם - המנהג דנתינת מחצית השקל בערב פורים²⁰) מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'²¹.

להוסיף בצדקה במשך החודש

ד. הנ"ל [סעיף ב'] מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה²².

(14) שיחת אור לז' אדר ראשון תשנ"ב - שיחות קודש ע' 721: "דהנה אינו ברור, האם ז' באדר בפעם הראשונה (בלידת משה, שנת המאה ועשרים שלו), הי' בשנה פשוטה או בשנה מעוברת. ולכאורה צריך לומר "הלק אחר רוב", היינו, שאותה שנה היתה שנה פשוטה כרוב השנים. ועפ"ז מתעוררת שאלה, מתי עורכים את ה"שבעה באדר" בשנה מעוברת - האם באדר ראשון או באדר שני? ויש לומר, שבענין זה (תוכן הענין דשבעה באדר) יש מקום... ואזי הענין ישנה בכפליים, ב' פעמים שבעה באדר - "שבעתיים".

(15) בענין ללמוד דרושי פורים יש להעיר משיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט ע' 462-3: "וזהו תוכן העבודה דימי הפורים - מן הקל אל הכבד:

בתחילת העבודה, בהיותו בערים הפרזים שאינם מוקפות חומה במצב של עניות, ו"ד... ה"ה בדיגת ד"בן כפר שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של יחזקאל), ולאחרי זה, כשמתעלה להיות בכרך מוקף חומה, במצב של עשירות י"ה... ה"ה בדרגא ד"בן כרך שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של ישעי').

וההוראה מזה בעבודת כא"פ מישראל - בנוגע ללימוד פנימיות התורה, עניני ספירות כו', שע"ז נעשה "דע את אלקי אבין" - שצ"ל בדוגמת "בן כרך שראה את המלך", היינו שכאשר מדברים עמו אודות עשר ספירות, לא רק עשר ספירות דעולם העשי, אלא גם עשר ספירות דעולם האצילות - אין זה אצלו דבר הכי חדש, ובמילא, אינו עושה מזה "שטורעם", ולא על ענין זה מנצל את ההתפעלות שלו. - התפעלות צ"ל אצל יהודי, ואדרבה, התפעלות היא מעיקר העבודה, אבל, ההתפעלות צריכה להיות מבחי' שלמעלה מאצילות".

(16) ש"פ פקודי ד' אדר תשמ"ט - התוועדויות ע' 410: "בעמדנו בחודש אדר שני, בתוך השבועיים לפני פורים - לעשות כל ההכנות המתאימות לפורים, כולל - ללמוד הלכות פורים וכו'".

(17) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט - התוועדויות ע' 387: "כנסו את כל היהודים", "אשר בכל מדינות המלך (מלכו של עולם), הקרובים והרחוקים".

(18) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם בהערה 105: "כמו במ"ת, שביחד עם ה"שטורעם" ד"באימה וביראה וברתת וביזע", הי' גם הענין ד"כפה עליהם הר כגיית", שזה"ע התגלות אהבה רבה שהקיפה כל מציאותם כו', ובמילא, הי' זה מתוך שמחה גדולה".

(19) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם: "ועאכ"כ מ"ר"ח אדר שני".

(20) ש"פ ויקהל תשמ"ט שם ובהערה 106.

(21) ש"פ פקודי תשמ"ט שם עמוד 480.

(22) ש"פ פקודי תשמ"ט - התוועדויות ע' 410. וראה ש"פ משפטים תשנ"ג - התוועדויות ע' 317-8: "להשתדל בעוד מועד (ובפרט החל מ"ר"ח אדר, שבועיים לפני פורים) בנתינת צרכי הפורים לכל אלה שזקוקים לכך (מתחיל מהנמצאים בסביבתו, וכן

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה ב"ר זאב וואלף ע"ה פייס נפטרה ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י נכדם הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לערוך בפורים לפחות ג' התוועדות

יג. כדאי שיערכו (לכל הפחות) שלוש התוועדות בקשר לימי הפורים - [חוץ מסעודת פורים, גם במשך המעט לעת⁸] כדי ששמחת פורים תהי' באופן של "חזקה".

יד. ההתוועדות יהיו מתוך שמחה באופן ד"עד דלא ידע", אבל עם ההגבלות שצריך להיות על פי תורת החסידות כו', ובפרט בנוגע לתלמידים, ועל דרך זה בנוגע לכל בני ישראל¹⁰.

אהבת ישראל

טו. להוסיף באהבת ישראל ואחדות ישראל, [כמודגש במצוות דפורים] שעל ידי זה מבטלים סיבת הגלות ומביאים את הגאולה¹¹.

כל עניני פורים יהיו ברוב עם

טז. נוסף על קיום כל המצוות דימי הפורים על ידי כל אחד ואחת - יש להרעיש ולפרסם בכל מקום ומקום, הן בחוץ לארץ והן (ועל אחת כמה וכמה) בארצנו הקדושה על דבר

(8) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדות ע' 372: "להעיר, שאין הכוונה רק לסעודת פורים, שצריכה להיות בזמן מסויים דוקא, ולדעת הרמב"ם "חובת סעודה זו שיאכל בשר כו" (לא רק שתיית יין), אלא גם בנוגע להתוועדות במשך המעט לעת דפורים".

(9) ש"פ תצוה ערב פורים, ומוצאי פורים תש"נ - התוועדות ע' 368: "להמשיך השמחה על ובכל השנה כולה, שמחה של תורה שמחה של מצוה, כולל גם התוועדות חסידיות בכ"כ הזדמנויות [לא רק בשמחת אירוסין ונשואין, ברית מילה ופדיון הבן וכי"ב (דמאי קמ"ל) אלא גם בימי הולדת וכי"ב], כידוע גדול המעלה להתוועדות חסידית מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל. . . נוסף על התועלת שבה בנוגע לקבלת החלטות טובות (והתחלת קיומן בעת ההתוועדות עצמה) בנוגע לכל עניני תורה ומצוות". וסע ע' 372: "זהו גם המענה לא' שכתב ע"ד ריבוי ההתוועדות, שכיון שדורשים לערוך התוועדות בימי הולדת וכי"ב (נוסף על שאר ההתוועדות בזמנים מיוחדים), מתי יאשר זמן ללימוד התורה?!. ומוסיף במכתבו שדיבר בענין זה עם זקני החסידים והמשפיעים, והסכימו עמו שיש מקום ל"דאגה" זו. ובנוגע לפועל - יש להשתדל, כאמור, בעריכת התוועדות בכ"כ הזדמנויות, כולל ובמיוחד בימי הולדת. . . ועוד ועיקר - שהתוועדות אלו, הן ג' ההתוועדות בקשר לימי הפורים, והן שאר ההתוועדות, יהיו מתוך חיות והתלהבות (ולא באופן של קרירות)".

(10) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדות ע' 372: "ואין צורך להאריך בזה, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים, וגם בדפוס". ולהעיר משיחת פורים תשמ"ט (שנה לפני זה) - התוועדות ע' 454: "שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ובזה גופא לא רק כמו אלו שיוצאים י"ח "עד דלא ידע" ע"י שינה (כמובא בשר"ע), אלא מקיים הציווי "לבסומי כו" עד דלא ידע" **כפשוטו** (מבלי לחפש "היתרים" וכי"ב" הערה 13 שם: אע"פ שבנד"ז אין זה "פשרה", אלא, דין גלוי בשר"ע), ואשרי חלקו וגדול זכותו, ויה"ר שממנו יראו וכן יעשו.

וישנה ההבטחה שבדאי לא יהי' מזה דבר בלתי-רצוי - שכן, בנוגע לימים טובים מצינו ש"חייבין בית דין להעמיד שוטרים ברגלים כו" כדי שהשמחה לא תביא לענין בלתי רצוי, ולא מצינו זה בפורים, ואדרבה, בימי הפורים התירו כ"כ ענינים שבמשך השנה כולה הם דברים בלתי-רצויים, עד לדבר האסור, כמ"ש הרמ"א "מה שנוהגו ללבוש פרצופים בפורים, וגבר לובש שמלת אשה ואשה כלי גבר, אין איסור בדבר, מאחר שאין מכוין אלא לשמחה".

(11) שיחת ט"ז אדר - בעת ה"יחידות" תש"נ - התוועדות ע' 394. וראה ש"פ ויקרא תשמ"ט - התוועדות ע' 424: "וכיון שעיקר החידוש דפורים הוא שגם במצב של פיזור ופירוד עושים כביכול וגמלים אחדות של הקב"ה, ע"י אחדותם של ישראל - לכן, מודגש הדבר גם בפרשת ימי הפורים, כדאיאת בספרים שגזירת המן היתה בגלל הסענה על ענין הפירוד, "מפוזר ומפורד בין העמים", ולכן תוכן המצוות דפורים הרי זה בענין האחדות - החל מ"משלוח מנות ומתנות לאבינוים", שבהם מודגשת ביותר אחדותם של ישראל, שעל ידם נעשה קירוב ואחדות בין הנותן להמקבל (רעהו, האביון). ועד"ז בנוגע ל"משתה ושמחה" ו"מקרא מגילה" - שגם בהם מודגש ענין האחדות: ב"משתה ושמחה" - כפס"ד הרמב"ם ש"אין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים כו", היינו, שב"משתה ושמחה" דפורים מודגשת ביותר האחדות עם העניים. וכן ב"מקרא מגילה" - ש"צריך לחזור אחר עשרה", ויתירה מזה - לא רק עשרה, אלא "ברוב עם", ועד ש"מבטלין תלמוד תורה למקרא מגילה" בציבור.

המעשה הוא העיקר

חג הפורים - חלק שני

מבצע פורים

ז. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפניה נדחת בקצוי תבל [למגדול ועד קטן], "מנער ועד זקן טף ונשים" [שלא יהי' נכלל ב"מבצע פורים"]¹.

פעולה עם קטנים

ח. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד², שעל ידי התינוקות בטלה הגזירה³.

ט. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השייך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים⁴.

י. [הנ"ל הוא] כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטורעם" על ידי הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, על ידי "רעשנים" ושאר דרכים כיוצא בזה⁵.

יא. ועל דרך זה בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמובא בשולחן ערוך שבשביל מנהג זה התירו כמה ענינים⁶) - שנעשה בעיקר על ידי הקטנים⁷.

יב. אצל הגדולים (אנשים ונשים) נעשה ענין זה [דהכאה המן] בעיקר במחשבה ודיבור [ויש שלוקחים חלק גם במעשה, כפי שראינו אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שבהזכרת "המן" בתוספת "תואר" ("האגגני", "הרע" וכיוצא בזה) הי' מכה ורוקע ברגליו הקדושות]⁸.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ש"פ תרומה תנש"א - התוועדות ע' 310-311: "כולל גם באופן של פעולה נמשכת על ובכל השנה כולה - ע"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כב"ר".

(2) ראה תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים זו על זו למחוק את שמו (אבודרהם תפילת פורים)".

(3) תשמ"ח שם ע' 410.

(4) ש"פ תרומה תנש"א הערה 118 - התוועדות ע' 310.

(5) שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדות ע' 438. ולהעיר מראשי דברים ש"פ יתרו תנש"א: "...קריאת המגילה היא ג"כ לימוד תורה, ובאופן דהבנה והשגה כדמוכח מזה שכשמזכירים "המן" מרעישים בקריאות בוז ומרקעים ברגליים וכד' (ובפרט למנהגנו שעושים זאת רק כשהמן" מוזכר בליווי תואר מסויים שזה מורה על המן כפי שנמשך למטה בעולם)".

(6) ראה הערה 10.

(7) שיחת תענית אסתר תשמ"ט שם. ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח - התוועדות ע' 484: "שבימי הפורים. . . נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חווה ב"ר זאב וואלף ע"ה פייס נפטרה ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה ת. ד. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י נכדם הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחין שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההשתדלות שכל עניני פורים יהיו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך"¹².

יז. [הנ"ל הוא] לא מבעי בנוגע למקרא מגילה, דמאי קא משמע לן, אלא גם בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים [בזהירות בכבודם של עניים]¹³, ומשתה ושמחה¹⁴ אף שלא מצינו שיקפידו לעשותם "ברוב עם"¹⁵.

יח. [הנ"ל הוא] עד כדי כך שכאשר יודעים שבפינה נדחת בעולם נמצא יהודי אחד, יש להשתדל להביא אליו עוד תשעה יהודים כדי שגם הוא יוכל לקיים עניני הפורים בציבור¹⁶.

יט. ועוד ועיקר - לעורר אודות כללות הענין ד"קומו מה שקבלו כבר", חידוש הקבלה דכל עניני התורה ומצוות על כל השנה כולה, שיהיו חדרים בנקודת היהדות, אמונה ומסירות נפש, וכל זה - מתוך הדגשה באחדות ישראל¹⁷.

להתחזק בתורה מתוך מסירות נפש

כ. יש לקבל מימי הפורים תוספת חיזוק וקיום בלימוד התורה¹⁸ ובהקדמת עבודת התפלה, עד מתוך מסירות נפש, ובאופן החודר בתוך האדם, גם בגופו הגשמי, שהגיעה שלו בתורה פועלת שינוי בגופו והנהגתו¹⁹.

(12) ש"פ ויקרא שם ע' 425-6: "ובנוגע ל"מתנות לאביונים" - מובן וגם פשוט שהנתינה "ברוב עם" צריכה להיות בתכלית הזירות בכבודם של העניים, ע"י הנתינה "ברוב עם" לגבאי צדקה או לקופת צדקה, נוסף על הנתינה לקופת צדקה שבביתו הפרטי, שקבעה ועשאה חלק מן הבית, ובפרט בחדר התבשיל וכו'".

(13) ש"פ ויקרא שם ע' 425-6: "ובנוגע ל"מתנות לאביונים" - מובן וגם פשוט שהנתינה "ברוב עם" צריכה להיות בתכלית הזירות בכבודם של העניים, ע"י הנתינה "ברוב עם" לגבאי צדקה או לקופת צדקה, נוסף על הנתינה לקופת צדקה שבביתו הפרטי, שקבעה ועשאה חלק מן הבית, ובפרט בחדר התבשיל וכו'".

(14) ע' 245: "ובפרטיות יותר: בנוגע ל"משתה ושמחה" - אף שכא"א חוגג סעודת פורים בביתו, עם בני משפחתו כו', הרי, ידוע המנהג שהי' בכמה קהילות קדושות בישראל שהיו הולכים בפורים מבית לבית כדי להשתתף ולהוסיף בסעודת ושמחת פורים של יהודים נוספים, [ובהערה 102: ע"ד שמצינו בנוגע ל"הקפות" בשמחת תורה - ש"גם כי עשה כן בבה"כ שלו, אם הולך לבה"כ אחר שלא גמרו, ירנן וישמח ג"כ עמהם" (סידור אדה"ז לפני "סדר הקפות"). ושם ע' 432-3: "ופשוט, שאין צורך להמתין עד שחבירו יזמינו לביתו, ועל"פ לבקש רשות להיכנס לביתו של חבירו - כי, בודאי שחבירו ישמח כשיכנס לביתו, ויודה לו שבא להשתתף עמו בשמחת פורים, ולהוסיף עוד יותר בשמחתו כו'. ופעולה זו הדוספה בשמחה, רישומה ניכר ונמשך גם לאחר שיוצא מביתו של חבירו (לילך לבית אחר כו'), אצל כל אנשי הבית, אנשים נשים וטף. וכל זה - באופן שפועל גם על העוברים ושבים שמוחץ לבית (אע"פ שאינם נכנסים לביתו), שגם הם מבינים שבבית זה נערכת סעודת פורים בשמחה גדולה ביותר, וע"ז נפעל גם בהעוברים ושבים - ע"ד הפעולה דזריעת גרעין שעל ידו נעשית הצמיחה, ולא רק לאחר משך זמן, אלא תיכף ומיד"] נוסף לכך שיכולים להוסיף בשמחת פורים "ברוב עם" לאחר הסעודה בביתו עם בני משפחתו".

(15) שם ע' 245: "אלא כל אחד ואחד לעצמו, מכל מקום, כיון שרוצים וצריכים לסיים הגלות (ה"פיזון לבין האומות") ע"י הוספה באחדותם של ישראל, כדאי ונכון ביותר להשתדל ככל האפשרי שגם עניים אלו יהיו "ברוב עם"".

(16) שם: "אם אין אפשרות להביאו למקום הציבור".

(17) שם ע' 246: "שנעשית חקוקה בזכרוננו תמיד, באופן שלא שייך שכחה או שינוי, ופועלת פעולה בעבודה בפועל. . . וכל זה מתוך הדגשה מיוחדת באהבת ואחדות ישראל, שפועלים זאת על כל ישראל, לא רק "ברוב עם" אלא כל העם ממש, שנעשים "עם אחד" בגלוי וכו'".

(18) "נגלה דתורה ופנימיות התורה, במיוחד - כפי שלומדים אותם כתורה אחת (נשמת דאורייתא וגופא דאורייתא) . . . ובפשטות, להוסיף בלימוד התורה, בין בכמות ובין באיכות (בחיות מחודשת כו')".

(19) משמחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 9-408: "בעמדנו ביום הפורים, כאשר "הימים האלה נזכרים ונעשים" נפעל מחדש ומתחדש (ועד "חדשים") הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר" במ"ת. . . יש לקבל מימי הפורים וכו'".

כא. נוסף לעבודה עם עצמו, יש להשתדל לגלות את כח המסירות נפש (גילוי היחידה) אצל יהודים נוספים למרות שמצד עצמם נמצאים הם במצב ד"מפוזר ומפורד בין העמים"²⁰.

נשים ובנות יתחזקו באחדות ישראל וחינוך במסירות נפש

כב. על נשי ובנות ללמוד במיוחד מאסתר המלכה, להתחזק בהשתדלות יתירה ומתוך מסירת נפש, לעורר את כל ישראל לקיים "כנוס את כל היהודים" אחדות ישראל. וכמו כן להוסיף חיזוק בעיקר שליחותם: חינוך בני ובנות ישראל²¹.

כל השנה תהי' חדורה באחדות ומסירות נפש דפורים

כג. ימי הפורים צריכים "להשפיע"²² על העבודה בכל הימים הבאים שיהיו חדרים באחדות ומסירות נפש [ושמחה]²³ של פורים, שבהם עצמם תהי' אור והשפעה מחשית מעניני פורים²⁴.

שושן פורים

שייך לכל העולם

כד. מכיון שיש ערים מוקפות חומה (מקום הכי עיקרי ושלם) שחוגגים פורים בכל התוקף בזמן זה דוקא, הרי זה פועל גם בכל העולם [ושייך לכל אחד ואחת בעבודתו הרוחנית]²⁵.

להתחיל ה"שטורעם" דמעוות חטים מיד אחר פורים

כה. [כיון שצרכי עמך מרובים], יש להתחיל ה"שטורעם" בכל זה מבעוד מועד - שמיד לאחר פורים עוסקים כבר ב"מעוות חטים"²⁶ והולך וניתוסף בנתינת צרכי החג מזמן לזמן, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים לפסח²⁷.

(20) משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 409: "ועד - לעשות גם את עבודתו בחלקו בעולם, לקבץ ולאחד את כל ניצוצות הקדושה הנמצאים "מפורד ומפורד בין העמים", ולגלות בטבע העולם - את יחידו של עולם, ע"ד שבימי הפורים נתגלה איך שטבע העולם מתנהל ע"י הקב"ה, ועד אשר אפילו אצל המלך אחשוורוש - נתהפכה דעתו לטוב. . . וזהו גם נתינת כח לכללות העבודה בזמן הזה להשפיע על אומות העולם לקיים שבע מצוות בני נח".

(21) שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 410.

(22) ראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח שם: "ובדיוק "להשפיע", ולא רק להאיר, שהאור אין בו ממשות בגשמיות, אלא להשפיע, שהשפע הוא דבר שיש בו ממש. . . שכל הימים הבאים יהיו חדרים. . . ולא רק שמקבלים הארה מימי הפורים, אלא שבהם עצמם תהי' וכו'".

(23) משיחת פורים תשמ"ט - התוועדות ע' 450: "כל עניני הפורים, ובפרט ענין השמחה, נמשכים על ובכל השנה כולה לא "רק בימי הפורים שבכל שנה ושנה אלא גם במשך כל השנה כולה".

(24) משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 410: "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

(25) משיחת פורים תשמ"ט - התוועדות ע' 454: "ולהעיר, שיש מקומות בעולם שבהם חוגגים ימי הפורים בשני הימים, ב"ד ובט"ו - בערים שיש בהם ספק אם הם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון. ואף שבכל המקומות שאין ספק חוגגים פורים רק באחד משני הימים (י"ד או ט"ו) - הרי, בנוגע לעבודה הרוחנית צ"ל בכל מקום ומקום ב' אופני העבודה, הן העבודה השייכת לערים מוקפות חומה, והן השייכת לערי הפרזים וכו'". ולהעיר משיחת טז אדר תש"נ - בעת ה"יחידות" - התוועדות ע' 396: "...והמבט בשושן פורים - ששייך לכל בני ישראל, האנשים והנשים והטף: מצד המקום - שהמקום האמיתי דכא"א מישראל הוא ב"שושן הבירה" עיר הבירה של מלך מלכי המלכים הקב"ה, מלכו של עולם, ששם נמצאת נשמתו של כא"א מישראל, וכיון ש"נשמתם עיקר וגופם טפל", נמצא גם הגוף הגשמי (בכל מקום שהוא) ב"שושן הבירה", היינו, שכל בני נקראים "היהודים אשר בשושן".

(26) שיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט - התוועדות ע' 464. וראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 411: "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה". . . ומנהג ישראל תורה הוא, שמתחילים לתת משך זמן לפני פסח (החל משלושים יום קודם החג, יום הפורים)".

(27) משיחת ערב פסח תש"נ - התוועדות ע' 51.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה ב"ר זאב וואלף ע"ה פייס נפטרה ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י נכדם הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחין שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד